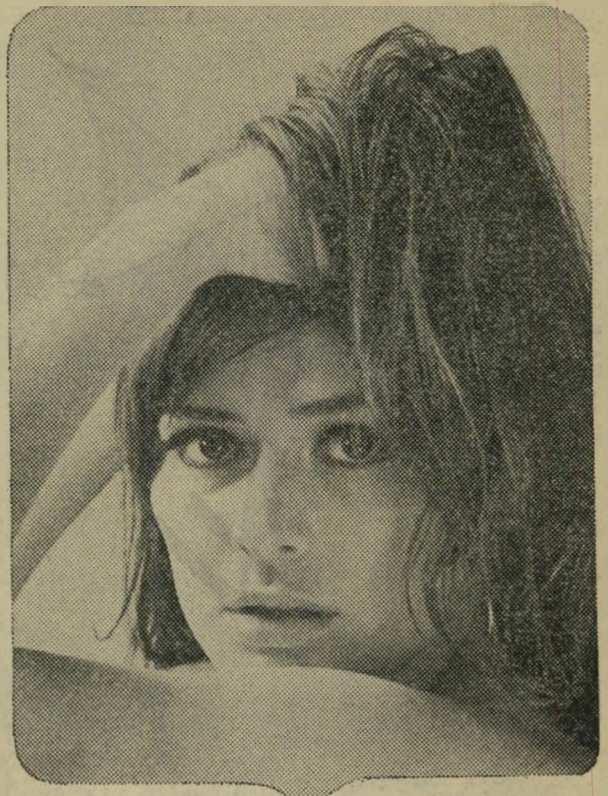

סוד ההצלחה

להצלחה הרבה סודות,
אבל סוד ההצלחה שלי
הוא:
הריח הנעים
המלווה אותי במשך שעות,
הניחוח המפתה כל גבר
ניחוחו של לימור

הסבון לרעננות העור

לימור

באיכות צרפתית מעולה

במדינה

תחבורה

„דן“ זה לא עירק

הדברים אותם השמיץ שופט בית-המשפט המחוזי שלמה הלמוט לוונברג, גרמו תדהמה לנוכחים במשפט, בו ביקש חבר הנהלת קואופרטיב דן דוד אסא צו מניעה נגד קיום משפט נגדו בבית-הדין הפנימי של הקואופרטיב. אסא ביקש העברת משפטו ל-בירור מוסדות מרכז הקואופרציה.

קבע לוונברג: „כששמעתי את דבר העמדתו של אסא לדין לא יכולתי להימנע מהשוואה עם העמדת אנשים למשפט לאחר שהורחו. הדבר קרה בעיראק כאשר הואשם ראש ממשלתה לשעבר בבגידה, והדבר קרה בי יוון ובארצות אפריקניות, כאשר בעלי הי שרה לשעבר הועמדו לדין. השופט המליץ להעביר את הבירור למרכז הקואופרציה.

האשמה עליה נועד אסא לעמוד לדין נוגעת לעיסקה שלא יצאה לפועל עם חברת פירסום קורן. התברה חבנה את דן, לאחר שנגרמו לה הוצאות של עשרת אלפים לירות. עו"ד רם כספי המייצג את דן הגיע לפשרה של 8000 ל"י, סכום ששלם ל-חברת הפירסום. אסא צריך היה לתת את הדין בפני חבריו על סכום זה ועל ענין העיסקה, שלפי דברי נציג הנהלת הקואופרטיב בוצעה ללא ידיעת חברי-הנהלה — כה חבר אסא עד היום.

ייתכן וכל פרשת העיסקה לא היתה מגיעה לבתי המשפט, ולפרסומים, רחבנים בעתונות אילו היה למזכירות דן האומץ להיענות לקריאתו של אסא, לאחר שהודח מתפקידו כיו"ר המזכירות. אסא הביא או לידיעת הנהלת הקואופרטיב על החלטתו לפנות ל-

מושעה אסא (משמאל) מהמסתיים בדן

ברית הפיקוח שליד מרכז-הקואופרציה בבקשה לחקור ולבודק את כל המחולקים, חוסר-המעש, איסורים כספיים ושאר האשמות נגדו אשר גרמו להדחתו, הוא הודיע שיבקש ממרכז הקואופרציה לפרסם את מימצאיו ב-רבים — ובהקדם האפשרי.

תשובתו של המוסד הנה היתה קצרה. „אין אנו יכולים להתייחס לשמועות המופצות לדברך בין חברי האגודה, הואיל ו-שום מוסד של דן לא פנה אלינו בדרישה לערוך ביקורת על הפעילות הכספית הקשורה בתפקידך כיו"ר המזכירות.“

סנסאציה ציבורית. אסא, אשר לא חשב כלל להפסיק את פעילותו ב-דן, לא ויתר, פנה אל מזכירות האגודה בדרישה: להעביר לחקירה בבית הפיקוח את כל הי נושאים הלא-כשרים בהם כביכול היה בעורב. אסא ביקש שהחקירה תיניחס אליו ואל חברי המזכירות והנהלה האחרים. עברו חודשים וחצי מאז העלה אסא את דרישתו, ועד היום לא נענתה מזכירות דן לדרישה. אילו היתה נענית, היתה ברית-הפיקוח מקבלת מנה גדושה של מסמכים, אשר היו מעוררים סנסאציה צבורית ממדרגה ראשונה. ייתכן שאז סוף-סוף היתה יוצאת לאור האמת על המתרחש מאחורי הקלעים בקואופרטיב. אולם כאמור, המזכירות לא נענתה לפנית אסא, משום כך, לא זנה ברית הפיקוח בבקשתו, והמסתורין לגבי עסקי הקואופרטיב נשאר בלתי מפורק.

מין!

חשיש!

סטיית!

לכנות 13

כתבה זו עשויה לגרום אי-נעימות רבה, אם לא יותר מזה. לנתן זהבי, כתב „העולם הזה“, ולרבים מ-ידידיו. לא מעטים מביני-העם עשויים לנתק את קשר-ריהם עימו, על שנתן פומבי לתופעה שנשמרה בין החברה.

אולם הכתבה לא נועדה לפגוע באיש מסויים. לכן גם הוסו כל השמות — לא רק אלו של הגנינות, אלא גם שמות המבוגרים המעורבים. היא לא נועדה להוקיע מישהו, אלא את התופעה הכללית, ש-היתה בלתי ידועה כלל למחנכים, סוציולוגים, מ-טפלים בנוער בישראל — אך בעיקר להוריהן של אותן נערות.

שעה שש ושלושים בערב. אולי מות הקולנוע בתל-אביב פולטים מאות אנשים, לאחר הצגה יומית. הרצועה הזו-הרה, רחוב דיזנגוף מהכיכר ועד כסית ר-אילך, מתמלאת המונים. כסית מלא זאבים מוכנים לפעולה. רובם אנשי הבוהימה, מי עוטים מחוצה לה. צעירות במיכנסי גינס מהוהים או בחצאיות מיני זעירות חולצות הלך ושוב, משוחחות כביכול אחת עם הברתה, אך העיניים משוטטות בינתיים ל-כל הכיוונים, תשומת הלב מרוכזת בשול-הגות בתי הקפה. היושבים ליד השולחנות מגיבים, מפעילים את השיגרה הידועה. תע-שיית הפלירטים פועלת במלוא הקיסור.

תמונה שיגרתית? תופעה ידועה? ודאי, אך בכל זאת, לא בדיוק. יש הבדל קטן. לאחרונה החלו נראות, בין הצעירות ה-סובכות בכסית והסביבה, קטינות בנות 15, 14, 13 — ואף 12.

מספרן הולך וגדל, כפרפרים אל האור, הן מרותקות אל העולם הקסום והמפלא הזה. עליו קראו עד היום רק במדורי ה-רכילות בעיתונים. אחת מבואה את השנייה, והטיפסוף הופך לזרם.

מפותחת מגידה

קשה לקבוע באיזה אירוע או רגע מדויק מתחיל תהליך חברתי, אך יש ראל היא ארץ קטנה, תל-אביב קטנה עוד יותר, ודיזנגוף — אפילו עוד יותר. כמעט הכל מסכימים שהפרשה החלה, פחות או יותר ברצינות, בליאורה.

אין עסק שגם לפני כן לא חסרו ב-ארץ, בכלל נקים בעולם, מיקרים של קש-רים אינטימיים בין מבוגרים לקטינות. אלא שיחסי אלה נשמרו בסוד כמנס. התהליך של הפיכת יחסים אלו לאופנה, שכל ה-צדדים המעורבים בו לא רק שאינם מס-תירים את מעשיהם, אלא אף מתגאים בהם,